Súd:	Okresný súd Pezinok
Spisová značka:	4C/1100/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1708205180
Dátum vydania rozhodnutia:	07. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Marek Mikulčík
ECLI:	ECLI:SK:OSPK:2018:1708205180.24

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok v konaní pred sudcom Marekom Mikulčíkom v právnej veci žalobcov: 1/ J. K., N.. XX.XX.XXXX, A. B. XX, A., 2/ J.. W. K., N.. XX.XX.XXXX, A. B. XX, A., obaja zastúpení SODOMA VULGAN, spol. s r. o., advokátska kancelária so sídlom Kominárska 2,4, Bratislava, proti žalovanému: Dopravný podnik, a. s., so sídlom Olejkárska 1, Bratislava, IČO: 00 492 736, o náhradu nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1/ sumu vo výške 5.808,93 €, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 2/ sumu vo výške 5.808,93 €, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
III. Žiadna zo strán nemá na náhradu trov prvoinštančného konania právo.
IV. Súd žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1 Žalobcovia sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 16.6.2008 domáhali náhrady škody vo výške 484.784,- Sk s príslušenstvom z dôvodu, že dňa 2.9.2006 v čase o 14,45hod. W. E. riadil autobus žalovaného, spôsobil dopravnú nehodu, zachytil a následne zrazil V. K., manželku žalobcu 1/ a matku žalobcu 2/, čím jej spôsobil smrť. Majetkovú ujmu vyčíslili žalobcovia vo výške 134.784,- Sk a nemajetkovú ujmu vo výške 350.000,- Sk, ktoré žiadali zaplatiť od žalovaného a W. E. spoločne a nerozdielne, pričom sa domáhali aj náhrady trov konania. V priebehu súdneho konania žalobcovia menili svoju žalobu i okruh účastníkov konania. Dňa 27.10.2010 bol tunajšiemu súdu doručený návrh na zmenu žaloby, na základe ktorého súd pripustil zmenu žaloby tak, že sa žalobcovia domáhali od žalovaného a Pavla Chudého zaplatenia čiastky vo výške 25.000,- € titulom posmrtnej ochrany práva na život, žalobca 1/ sa od nich domáhal zaplatenia čiastky vo výške 5.000,- € titulom náhrady nemajetkovej ujmy a žalobca 2/ sa od nich domáhal zaplatenia čiastky vo výške 4.000,- € titulom náhrady nemajetkovej ujmy. Následne zmenili žalobcovia svoju žalobu podaním doručeným súdu dňa 1.10.2013, pričom súd na pojednávaní konanom dňa 4. decembra 2015 uznesením pripustil zmenu žaloby tak, že žalobcovia sa od žalovaného domáhali zaplatenia sumy 34.000,- € titulom náhrady nemajetkovej ujmy, ako aj náhrady trov konania.

2 Svoju žalobu na náhradu nemajetkovej ujmy žalobca 1/ zdôvodnil tým, že predtým ako došlo k nešťastnej udalosti začínali s manželkou deň tým, že ráno popíjali čaj a skromne si plánovali deň. Spolu s manželkou pomalým tempom zašli do obchodu, niečo nakúpili a zase pomalým tempom sa odobrali naspäť a vychutnávali si každú minútu nového dňa, manželka pripravovala obed, žalobca 1/ si prečítal noviny a spolu potom rozoberali „politickú situáciu“. Jednoducho mali na seba čas. Žili bežným, ale o to šťastnejším životom. Po obede sa obaja venovali vnúčatám, pretože bývali so synom a jeho rodinou. Na prechádzkach sa dosť často stretávali s priateľmi, s ktorými prehodili pár slov. V okamihu, keď došlo ku

smrti manželky sa žalobcovi 1/ úplne zrútil svet. Prvé dni nemohol uveriť, že práve jeho manželke sa niečo takéto stalo, pár metrov od ich bytu. Od tohto momentu začal chorľavieť a rapídne chudnúť, bol donútený navštevovať lekárov, nakoľko sa psychicky zrútil. Každý deň sa z okna svojho bytu pozeral na miesto, kde mu „nešťastná náhoda“ zobrala milovaného človeka a doteraz máva bezsenné noci, pričom ráno vstáva dolámaný a bez akejkoľvek chuti do života, a nemá si s kým ani vypiť čaj. Vnúčence sú v škole, nevesta a syn v práci, a on sa nemá za celý deň s kým porozprávať. Doteraz má stiesnené pocity, keď prechádza cez cestu, kde prišlo k tej udalosti, striasa ho, keď vidí ako po ceste, kde mu zabilo manželku ide autobus mestskej hromadnej dopravy. Doslova v duchu prosí, aby tadiaľ nešiel autobus s tým konkrétnym číslom. Žalobca 2/ poukázal na to, že smrť jeho matky zasiahla jeho súkromne, ako aj súkromie jeho rodiny a zásadným spôsobom zmenila chod ich života. Do momentu, kedy prišlo k tejto udalosti, sa všetci večer stretávali pri jedle a prehodili pár slov. Večer pri sledovaní televízie zažili mnoho vtipných situácií, kedy jeho deti vysvetľovali dej sledovaného príbehu babke, ktorej bola zápletka deja vzdialená. Častokrát cez víkend spoločne podnikali malé výlety alebo nákupy. Spoločne sa delili o chod domácnosti, spoločné radosti a starosti, a boli šťastní. Poukázal tiež na to, že teraz má doma zlomeného otca, za ktorým musí v prípade, že mu tento zavolá, ihneď bežať, pričom musí prerušiť prácu. Uviedol, že spoločne s manželkou obmedzili svoj vlastný program, stretávanie so známymi kultúrne a športové vyžitie. S manželkou sa nemôžu toľko venovať deťom.

3 K doručenej žalobe sa žalovaný písomne vyjadril v podaní doručenom súdu dňa 2.3.2009, v ktorom poukázal na to, že bol prevádzkovateľom autobusu ev. č. BA 348 MT, ktorý dňa 2. 9. 2006 zaznamenal mimoriadnu udalosť - stret s chodkyňou V. K., ktorá utrpela smrteľné zranenie. Uviedol, že v súlade s ustanovením § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka žalovaný, ako právnická osoba vykonávajúca dopravu, zodpovedá za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Žalovaný poukázal na to, že za všetky škody ktoré vznikli pri prevádzkovaní predmetného autobusu zodpovedá výlučne sám v rámci jeho zákonnej zodpovednosti prevádzkovateľa a nezodpovedá za ne vodič autobusu W. E., a to bez ohľadu či sa preukáže jeho zavinenie na vzniku dopravnej nehody. Žalovaný argumentoval tým, že vodič autobusu nie je držiteľom pasívnej legitimácie na vedenie súdneho sporu o náhradu škody a žaloba voči vodičovi je nedôvodná. Žalovaný poukázal tiež na to, že trestné konanie vedené voči vodičovi autobusu nebolo doposiaľ právoplatne skončené, t.j. nebolo rozhodnuté o tom, či dopravnú nehodu zavinila chodkyňa alebo vodič autobusu, preto je civilné konanie o náhradu škody predčasné a civilný súd bude o nárokoch poškodeného môcť rozhodnúť až po právoplatnom ukončení trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod spisovou značkou 2T/68/2008. Po tomto rozhodnutí bude však vedenie súdneho sporu zbytočné, nakoľko v prípade preukázania zavinenia vodiča pristúpi žalovaný k úhrade zákonného nároku poškodeného poverením poisťovne Kooperativa, a.s., aby táto za poisteného plnila. K zmenenému návrhu sa žalovaný vyjadril v podaní doručenom súdu dňa 4.3.2014, pričom v ňom vzniesol námietku premlčania práva na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v celkovej výške 29 000,- €, nakoľko návrh na zmenu žaloby bol uplatnený po uplynutí trojročnej premlčacej doby, ktorá začala plynúť dňa 3. 9. 2006. Dôvodil tým, že beh premlčacej doby sa zastaví dňom, kedy bola žaloba súdu podaná a to len v rozsahu v akom bol žalobný návrh uplatnený. Ak dôjde k uplatneniu len časti pohľadávky, zastavuje sa beh premlčacej doby len ohľadne tejto časti. Ak je potom žaloba rozšírená, nemá také rozšírenie spätné účinky. Premlčacia doba neplynula len v časti uplatnenej pohľadávky - nemajetkovej ujmy žalobcu 1/ (5.000,-€).

4 Tunajší súd vo veci rozhodol dňa 4.decembra 2015 rozsudkom č. k. 4C 1100/2008-315, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcom v 1. a 2. rade sumu vo výške 29.000,- €, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, vo zvyšnej časti ich žalobu zamietol a priznal žalobcom voči žalovanému právo na náhradu trov konania vo výške 70,58 %. Na podklade odvolania podaného včas žalovaným, odvolací Krajský súd v Bratislave rozsudkom 8Co/160/2016-366 z 20. decembra 2016 potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšnej časti zamietnutá. Vo výroku, ktorým bolo žalobe vyhovené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu v časti o zaplatenie sumy, 17 382,13 € zamietol, pričom vo zvyšnej časti napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu v tejto časti vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozsudku odvolací súd, inter alia, uviedol nasledovné: "Za daného stavu, keď žalobcom bola nesprávne spoločne priznaná náhrada nemajetkovej ujmy 11.617,87 eur, ktorej rozdelenie medzi žalobcov; ako spoločných veriteľov; či už podľa ich (voľnej) úvahy alebo rovnakým dielom, nemá oporu v zákone, nemohol odvolací súd spoľahlivo preskúmať a ani posúdiť, či v tomto rozsahu priznaná peňažná náhrada je z hľadiska následkov u každého z nich spravodlivá a účinná na vyváženie týchto nepriaznivých následkov a na zmiernenie ich dopadu na ich súkromný život. Výška

nemajetkovej ujmy má totiž u každého z nich vychádzať z povahy a intenzity vzťahu, ktorý mal so zomrelým (manžel, dieťa), má zohľadňovať vek každého z pozostalých a jeho odkázanosť na finančnú či nehmotnú pomoc od zomrelého, a preto intenzita neoprávneného zásahu a následky ním vyvolané boli u každého zo žalobcov rôzne, čo sa malo prejaviť aj v konkrétnej výške každému z nich osobitne priznanej peňažnej náhrady. Neoprávnenosť zásahu a od toho sa odvíjajúca výška nemajetkovej ujmy musí byť preto v konaní posúdená vo vzťahu ku každému zo žalobcov samostatne, na základe individuálneho posúdenia miery a intenzity zásahu, ako aj následkov vyvolaných u každého z nich v jeho súkromnom a rodinnom živote. Predmetom konania je totiž všeobecné osobnostné právo každého z nich osobitne a výšku nemajetkovej ujmy je preto potrebné u každého posúdiť samostatne . V tomto smere nesprávny, resp. neúplný petit žalobného návrhu bude potrebné zo strany žalobcov doplniť postupom podľa § 129 CSP tak, aby bolo z neho zrejmé, v akej konkrétnej výške si každý zo žalobcov uplatňuje peňažnú náhradu nemajetkovej ujmy sám za seba z celkového riadne uplatneného nároku v sume 11.617,87 eur a následne bude potrebné vo vzťahu ku každému žalobcovi o jeho nároku samostatne - osobitným výrokom rozhodnúť.".

5 Na základe výzvy súdu žalobcovia svoj žalobný petit doplnili podaním doručeným súdu dňa 30. októbra 2017, v ktorom uviedli, že každý zo žalobcov sa proti žalovanému domáha zaplatenia sumy vo výške 5.808,93 € a náhrady trov konania v rozsahu 100%.

6 Súd vo veci opätovne nariadil pojednávanie, na ktorom zástupcovia strán zhodne uviedli, že nemajú žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Právny zástupca žalobcov na pojednávaní konanom dňa 7. februára 2018 uviedol, že obaja žalobcovia pociťujú zásah do svojich osobnostných práv v rovnakej intenzite, nakoľko obaja prišli o najbližšiu príbuznú osobu (manželku v prípade žalobcu 1/ a matku v prípade žalobcu 2/), preto si každý z nich z pôvodne uplatnenej sumy 11.617,87 € uplatňuje sumu vo výške 5.808,93 €. Ďalej právny zástupca žalobcov požadoval priznať žalobcom aj nárok na náhradu trov konania, pričom dôvodil ustanovením čl. 4 ods. 2 C.s.p. , ako aj tým, že žalobcovia svoju žalobu podali ešte za účinnosti O.s.p., ktorý vo svojom ustanovení § 142 ods. 3 umožňoval súdu priznať plnú náhradu trov konania aj účastníkovi, ktorý mal vo veci len čiastočný úspech, ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu. Poverený zamestnanec žalovaného na pojednávaní konanom dňa 7.februára 2018 poukázal na bod 28 odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu, z ktorého podľa neho vyplýva, že intenzita zásahu do osobných práv, by mala byť u každého zo žalobcov rôzna, preto pokiaľ obaja žiadajú priznať tú istú sumu, nemôžu byť úspešní. Ďalej tiež poukázal na to, že k úmrtiu poškodenej došlo aj jej spoluzavinením a túto okolnosť žiadal tak isto zohľadniť.

7 Súd pri svojom novom rozhodnutí o žalobcami uplatnených procesných nárokoch vychádzal z doposiaľ vykonaného dokazovania, ktoré vykonal výsluchom žalobcov a svedka MUDr. Rudolfa Múdreho; ďalej prečítaním alebo oboznámením obsahu listinných dôkazov a to: pracovná zmluva, premávkový výkaz vozidla, spis Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 2T 68/2008, poistná zmluva č. 1370002160, príloha poistnej zmluvy, všeobecné poistné podmienky poistenia zodpovednosti za škodu, zmluvné dojednania pre poistenie zodpovednosti za škodu, dodatok k poistnej zmluve č. 3, správa z neštátnej psychiatrickej ambulancie MUDr. Rudolf Múdry.

8 Súd vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich vzájomných súvislostiach, pričom prihliadol na všetko, čo počas konania vyšlo najavo, vrátane toho, čo uviedli strany sporu, resp. ich zástupcovia a zistil nasledovný skutkový stav: Medzi stranami sporu nebolo sporu o tom, že W. E. dňa 2. 9. 2006 v čase okolo 14.45 hod v Bratislave, na Drieňovej ulici oproti objektu športovej haly Starz na križovatke Svidnícka - Drieňová ako vodič autobusu DP Bratislava, a.s. linky číslo 66 značky SOR B 9,5, Euro 3, ev. č. BA 348 MT, evidenčného čísla 3531, idúceho po Drieňovej ulici v dôsledku oneskorenej reakcie zachytil a následne zrazil chodkyňu V. K., prechádzajúcu cez vozovku z pravej strany cesty doľava, mimo vyznačeného priechodu pre chodcov, v smere jazdy autobusu smerom k Tomášikovej a následkom zrážky došlo k spôsobeniu zranení poškodenej s tým, že táto podľahla na následky zranení po príchode sanitky RZP a bezprostrednou príčinou smrti bol úrazovo krvácavý šok pri poraneniach orgánov dutiny hrudnej, brušnej a zlomenine stehnovej kosti a kostí ľavého predkolenia, pričom uvedeným konaním vodič autobusu porušil ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) zákona číslo 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov. Taktiež nebolo sporné to, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To 21/2009 zo dňa 12. mája 2009 bol obžalovaný W. E. uznaný vinným z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v

trvaní jeden rok, výkon ktorého mu bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní dva roky, ako aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní jeden rok.

9 Zo zápisnice o výsluchu svedka Q. T. zo dňa 13. 10. 2007 vyplýva, že V. K. poznal takmer 40 rokov, bývala v ich dome a denne ju stretával, pričom ju vídaval spravidla tak, že išla so svojím manželom venčiť psíka. Jej chôdza bola veľmi pomalá, chodila s pomocou francúzskej barly a tento svedok nikdy nevidel, že by V. K. utekala, alebo, že by sa náhlila.

10 Zo zápisnice o výsluchu svedka W. F. z 26.10.2006 vyplynulo, že poškodená chodkyňa V. K. sa pred vstupom na vozovku nepozerala doľava ani doprava, ale pozerajúc sa iba dole na nohy začala prechádzať cez cestu.

11 Žalobca 1/ vypovedal, že so svojou manželkou prežil skoro 50 rokov. Jej smrť predstavovala vážny zvrat v jeho živote, všetko sa odvtedy zmenilo. Predtým boli ako manželia zvyknutí robiť všetko spolu, teraz zrazu zostal sám. V minulosti sa spoločne starali o deti, chodili na spoločné výlety. Po smrti manželky nevedel žalobca 1/ ani spávať, nechutilo mu ani jesť. Chodil preto k psychiatrovi, ktorý mu dával lieky na ukľudnenie a na spanie. Asi 6 mesiacov sa liečil ambulantne na psychiatrii u MUDr. Múdreho a v súčasnosti sa už na psychiatrii nelieči, pričom po tom, ako sa prestal liečiť necíti nejaké psychické problémy. Žalobca 1/ uviedol, že po smrti manželky sa aj stránil ľudí, lebo všade sa ho ľudia vypytovali, ako jeho manželka zomrela. Poukázal na to, že z miesta svojho bydliska sa musel presťahovať, pretože sa každý deň musel pozerať na to miesto, kde došlo k nehode, z čoho bol psychicky na dne. Uviedol, že v súčasnosti býva na K. L. M. A., kam sa presťahoval asi pred dvoma či troma rokmi.

12 Žalobca 2/ vypovedal, že sa snaží na všetko zabudnúť, ale nedá sa to. V deň keď sa to stalo, išiel so svojimi dvoma dcérami vo veku 13 a 8 rokov jeho mamu hľadať. Dostali sa aj na políciu, kde potom po príchode hliadky jeden člen hliadky povedal, že na Drieňovej bola zrazená a zabitá dôchodkyňa. Vtedy to vlastne pochopili a zmenil sa im život. Žalobca 2/ uviedol, že jeho matka sa o neho vždy veľmi príkladne starala. Poukázal na to, že od rodičov nikdy nedostal bitku, nikdy ho neudreli. Obidvom svojim deťom jeho rodičia zabezpečili vzdelanie, pričom on vyštudoval vysokú školu v Nitre. Uviedol, že neskôr sa aj on snažil starať o svoju mamu, chodieval s ňou po lekároch, niekedy i 4 krát do mesiaca. Hoci jeho mama nemala vysoký dôchodok, (mala dôchodok cca 3 000,- Sk), z týchto peňazí každý mesiac 500,- Sk odkladala pre svoje vnúčatá - jeho dcéry. Žalobca 2/ uviedol, že po smrti jeho mamy sa jeho otec doslova zrútil, nespával a nechutilo mu jesť. Za otcom musel žalobca 2/ chodievať domov, aby ho skontroloval. Vtedy stretával i susedov, ktorí mu hovorili, že otec sa úplne zmenil, že je nejaký divný, že sa vyhýba ľuďom. Jeho otec vtedy schudol za dva týždne 14 kilogramov. Musel s ním preto chodiť za odborníkom MUDr. Labudom. Psychické problémy jeho otca boli spôsobené aj tým, že z 10. poschodia, na ktorom býval, sa musel pozerať na miesto, kde sa stalo nehoda. Žalobca 2/ poukázal aj na to, že od malička s rodičmi bývali na Štrkovci, pričom on v tomto okolí i vyrástol. Jeho mama tu učila v materskej škôlke, ktorá je asi 100 metrov od miesta jej posledného bydliska, pričom dodnes stretáva ľudí, ktorých jeho mama ako učiteľka v materskej škôlke vychovávala a títo na ňu vždy s láskou spomínajú. Žalobca 2/ uviedol, že potom ako zistil, že jeho mamu zabil autobus s číslom 3531, snažil sa na dopravnom podniku vybaviť, aby ho nahradili iným, aby sa naň s otcom nemuseli každý deň pozerať, ale nepodarilo sa to. Žalobca 2/ vypovedal, že hoci ide o jediný spoj, ktorý bol v tejto lokalite, jeho otec ním odmietol chodiť a keď potreboval ísť kúpiť napríklad krmivo pre psa, išiel radšej peši na Miletičovu ulicu, len aby nemusel ísť tým konkrétnym autobusom. Žalobca 2/ uviedol, že dopravná nehoda sa stala pri športovej hale na Štrkovci, kde chodieval hrávať futbal, avšak od smrti matky v tejto hale futbal hrať nebol. Poukázal tiež na to, že jeho mamu aj s otcom v oblasti Štrkovca všetci dobre poznali, videli ich ako chodia na prechádzky so psom, a keďže všetci ich rodinu dobre poznali, po smrti mamy musel neustále rôznym ľuďom vysvetľovať, ako sa to stalo, čím si tieto udalosti stále pripomínal. Takisto uviedol, že svojho otca musel presťahovať, aby ho dostal z prostredia, kde psychicky trpel. Žalobca 2/ poukázal na to, že jeho mama mu veľmi chýba, žiadne peniaze mu nedokážu nahradiť mamu, ani zahojiť tú ranu na duši, ktorú má.

13 Zo správy z neštátnej psychiatrickej ambulancie MUDr. Rudolfa Múdreho zo dňa 20.5.2015 vyplynulo, že žalobca 1/ bol psychiatricky prvovyšetrený v tejto ambulancii dňa 14. 9. 2006, niekoľko dní po úmrtí manželky. Pri vyšetrení v klinickom obraze bol obraz depresívnej poruchy s adhedóniou a insomniou.

Záver vyšetrenia bol: depresívna porucha stredne ťažká forma. Pacientovi bola ordinovaná liečba antidepresívami typu SSRI.

14 Svedok MUDr. Rudolf Múdry vypovedal, že pokiaľ ide o odborné výrazy uvedené v jeho správe, adhedónia je strata radosti zo života a insomnia je porucha spánku. Depresívna porucha znamená poruchu nálady v zmysle mínus, lieči sa aj antidepresívami typu SSRI, čo sú vlastne šetriče serotonínu. Pokiaľ ide o diagnózu stredne ťažkej formy depresívnej poruchy, táto vyjadruje to, že človeka táto porucha zreteľne ovplyvňuje v bežnom živote a na kvalite jeho života, nie je iba prechodná, ako je to pri ľahkej forme depresívnej poruchy, zároveň však znamená, že ho úplne nevyraďuje z bežného života. Svedok ďalej uviedol, že pri strate blízkej osoby je miera častosti rozvinutia stredne ťažkej depresívnej poruchy u pozostalej osoby forenzne vysoko významná. Doba liečenia depresívnej poruchy stredne ťažkého stupňa podľa bežnej psychiatrickej praxe a výskumov trvá minimálne niekoľko mesiacov, niekedy dlhšie a v extrémnych prípadoch celý život. V prípade žalobcu 1/ však ide o staršieho človeka, pričom starší ľudia všeobecne horšie zvládajú depresívne poruchy. Úmrtie manželky bol v prípade žalobcu 1/ masívny psychotraumatizujúci spúšťač, ktorý vyústil do diagnostikovanej stredne ťažkej depresívnej poruchy.

15 Na zistený skutkový stav aplikoval súd nasledovné právne normy:
§ 11 zákona č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), stanovuje: „Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.“
§ 13 Občianskeho zákonníka stanovuje:
„(1) Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.
(2) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.
(3) Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.“
§ 427 Občianskeho zákonníka stanovuje:
„(1) Fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.
(2) Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.“
§ 428 Občianskeho zákonníka stanovuje: „Svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.“

16 Súd, riadiac sa judikatúrou najvyšších súdnych autorít, dospel k záveru, že žalobcovia v posudzovanej veci majú nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, pretože súdna prax priznáva náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch aj v prípade skutkovej podstaty spočívajúcej v spôsobení úmrtia rodinnému príslušníkovi. V situácii, že došlo k neoprávnenému zásahu do súkromia žalobcov, chráneného § 11 Občianskeho zákonníka, ktorého súčasťou je i rodinný život, keď je z objektívneho hľadiska strata jedného z členov tohto spoločenstva celkom nenapraviteľnou ujmou, ktorá stíha jeho zostávajúcich členov, je potom náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka primeraným prostriedkom obrany proti neoprávnenému zásahu (viď rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 30 Cdo 2951/2004).

17 Pri rozhodovaní o výške nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch súd zohľadnil predovšetkým to, aké následky malo úmrtie manželky žalobcu 1/ a matky žalobcu 2/ na ich ďalší život. Žalobca 1/ v dôsledku úmrtia svojej manželky utrpel i poškodenie zdravia, nakoľko krátko po úmrtí manželky bolo u neho diagnostikované ochorenie - depresívna porucha stredne ťažkého stupňa. Skutočnosť, že žalobca 1/ mal z okna svojho bytu výhľad na miesto, na ktorom autobus MHD usmrtil jeho manželku, u neho viedla k sekundárnej traumatizácii, a to až do takej miery, že sa rozhodol presťahovať sa z tohto bytu (kde prežil značnú časť svojho života), do iného bytu v inej mestskej časti Bratislavy. Žalobca 2/ bol sekundárne traumatizovaný tým, že po smrti svojej matky musel ľuďom zo susedstva, ktorí jeho matku poznali a pýtali sa ho na to, ako zomrela, vysvetľovať, ako k jej úmrtiu prišlo, čím

si túto udalosť neustále pripomínal. Okrem toho, obom žalobcom úmrtie ich rodinného príslušníka neustále pripomínal konkrétny autobus MHD s číslom 3531, ktorý jazdil po Drieňovej ulici i naďalej. I keď sa žalobca 2/ pokúšal u žalovaného vybaviť to, aby bol tento konkrétny autobus nahradený iným, nepodarilo sa mu to. Hoci linka č. 66 bola v tom čase jediným spojom, ktorým žalovaný v danej lokalite zabezpečoval mestskú hromadnú dopravu, žalobca 1/ po smrti svojej manželky odmietol týmto spojom cestovať a radšej chodil peši. Miesto, kde autobus MHD zrazil matku žalobcu 2/ sa nachádza v blízkosti športovej haly, do ktorej chodieval žalobca 2/ rekreačne hrávať futbal. Od úmrtia svojej matky však žalobca 2/ v tejto športovej hale futbal nehral. Je nepochybné, že v dôsledku predčasného úmrtia V. K. utrpel rodinný život zostávajúcich členov rodiny nenapraviteľnú ujmu, nakoľko dovtedy kompletná rodina tvorená troma generáciami rodinných príslušníkov bola objektívne ochudobnená o citové väzby s milujúcou manželkou, matkou a starou matkou. Súd mal za preukázané, že žalobcovia majú aj v zmysle citovaných ustanovení právo domáhať sa náhrady nemajetkovej ujmy, pretože súčasťou práva na ochranu súkromia chráneného ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka je aj rodinný život spočívajúci v udržiavaní a rozvíjaní vzájomných citových, morálnych a sociálnych väzieb medzi najbližšími osobami, a konanie, ktoré spôsobilo násilné pretrhnutie týchto väzieb stratou člena rodiny, je konaním nesúcim znaky neoprávneného zásahu do chránených osobnostných práv pozostalých členov rodiny. V posudzovanej veci došlo v dôsledku nečakaného, náhleho a neodstrániteľného narušenia osobnostných práv žalobcov 1/ a 2/u oboch z nich k rozpadu úplnej a harmonickej rodiny, ujma obom žalobcom vznikla za totožných okolností a jej závažnosť je u každého z nich porovnateľná.

18 Súd dospel k záveru, že stratu najbližšej osoby objektívne nemôžu úplne vynahradiť žiadne peniaze, no určitým vodítkom pre rozhodnutie súdu v posudzovanej veci môže byť ustálená súdna prax, týkajúca sa obdobných prípadov, kedy súdy rozhodovali nárokoch manželov a detí na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej smrťou manžela, resp. rodiča, ku ktorej došlo pri dopravnej nehode. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom sp.zn. 12Co/465/2014 zo dňa 30. júla 2015 potvrdil rozsudok Okresného súdu Brezno zo dňa 5. februára 2014 č. k. 2C/61/2010- 261, ktorým súd prvej inštancie priznal pozostalej manželke titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu vo výške 33.500,- € a vo zvyšnej časti jej žalobu zamietol, a ďalej priznal každému z dvoch pozostalých maloletých detí titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu vo výške 33.500,- €. V tejto veci súdy posudzovali prípad, kedy k úmrtiu manžela a otca došlo v dôsledku dopravnej nehody zavinenej žalovanou, ktorá bola uznaná vinnou z trestného činu usmrtenia. Obdobne Krajský súd v Nitre rozsudkom sp.zn. 5Co/182/2013 zo dňa 24. septembra 2013 potvrdil rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 15. apríla 2013 č. k. 8C/41/2012-151, ktorým súd prvej inštancie priznal pozostalému manželovi titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu vo výške 10.000,- €, a ďalej priznal každému z dvoch pozostalých maloletých detí titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu vo výške 10.000,- €. Aj v tejto veci súdy posudzovali prípad, kedy k úmrtiu manželky a matky došlo v dôsledku dopravnej nehody zavinenej žalovaným, ktorý bol uznaný za vinného z trestného činu usmrtenia.

19 Pokiaľ sa v posudzovanej veci každý zo žalobcov z pôvodne spoločne uplatnenej sumy vo výške 11.617,87 € rozhodol titulom náhrady nemajetkovej ujmy uplatniť proti žalovanému rovnakú sumu vo výške 5.808,93 €, súd dodáva, že takto uplatnený procesný nárok žalobcov zodpovedá ustálenej súdnej praxi v obdobných prípadoch, kedy súdy pozostalým manželom a deťom osôb zomrelých pri dopravných nehodách priznávajú náhradu nemajetkovej ujmy v rovnakej výške. Pokiaľ v posudzovanej veci v dôsledku nečakaného, náhleho a neodstrániteľného narušenia osobnostných práv žalobcov 1/ a 2/ došlo u nich k rozpadu úplnej a harmonickej rodiny, je podľa názoru súdu ujma a jej závažnosť, ktorá žalobcom 1/ a 2/ vznikla, u každého z nich porovnateľná a vznikla za totožných okolností, čo je dôvodom pre priznanie rovnakej náhrady takto vzniknutej ujmy u oboch žalobcov. Vzhľadom k tomu, že k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcov došlo v dôsledku prevádzky motorového vozidla, ktorého prevádzateľom bol ku dňu 2.9.2006 žalovaný, je daná v zmysle § 427 Občianskeho zákonníka objektívna zodpovednosť žalovaného (ako právnickej osoby vykonávajúcej dopravu) za nemajetkovú ujmu vzniknutú u oboch žalobcov. V posudzovanej veci žalovaný ani skutkovo netvrdil, že sú dané okolnosti pre zbavenie sa jeho objektívnej zodpovednosti v zmysle ustanovenia § 428 veta druhá Občianskeho zákonníka. Preto súd žalovanému uložil povinnosť nahradiť každému zo žalobcov žalobcom nemajetkovú ujmu vo výške 5.808,93 €.

20 Pokiaľ išlo o námietku žalovaného, že súd by mal pri opätovnom rozhodovaní zohľadniť aj to, že poškodená V. K. mala tiež svoj podiel viny na tom, že ju dňa 2.9.2006 zrazil autobus MHD (pretože hoci si bola vedomá toho, že jej zdravotný stav jej neumožňuje rýchlu chôdzu, prechádzala cez

vozovku z pravej strany cesty doľava, mimo vyznačeného priechodu pre chodcov bez toho, aby sa pohľadom doprava, či doľava presvedčila, či môže cez vozovku bezpečne prejsť bez toho, aby ohrozila seba alebo iných účastníkov cestnej premávky), súd dodáva, že uvedené zavinenie poškodenej už zohľadnil vo výroku svojho rozsudku č. k. 4C 1100/2008-315 zo dňa 4. decembra 2015, v ktorom žalobcami uplatňovaný procesný nárok v prevyšujúcej časti vo výške 5.000,- € zamietol práve z dôvodu spoluzavinenia poškodenej (ako to vyplýva z odôvodnenia rozsudku č. k. 4C 1100/2008-315 zo dňa 4.decembra 2015), pričom tento výrok bol rozsudkom odvolacieho súdu č.k. 8Co/160/2016-366 z 20. decembra 2016 aj potvrdený. Súd dospel pri svojom novom rozhodnutí k záveru, že v zmysle zásady „ne bis in idem“ nemožno zavinenie poškodenej zohľadňovať po druhýkrát.

21 O trovách konania vzniknutých v konané na súde prvej inštancie súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 C..s.p. a nakoľko žiadna zo strán nemala v spore úplný úspech vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

22 O trovách konania vzniknutých v konaní na odvolacom súde súd rozhodol podľa § 257 C..s.p. a v odvolacom konaní úspešnému žalovanému výnimočne nepriznal nárok na náhradu trov konania. Dôvody hodné osobitného zreteľa súd vzhliadol jednak v osobitých skutkových okolnostiach posudzovanej veci, ako aj v tom, že žalovaní nemali žiadny podiel viny na tom, že v pôvodnom rozsudku č. k. 4C 1100/2008-315 zo dňa 4.decembra 2015 súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia spor medzi nimi a žalovaným rozhodol tak, ako rozhodol.

23 To sú rationis decidendi , pre ktoré súd rozhodol tak ako sa to uvádza v enunciáte tohto rozhodnutia.

24 Už iba ako obiter dictum svojho rozhodnutia tento súd dodáva, že obaja žalobcovia boli po vydaní rozsudku odvolacieho súdu č.k. 8Co/160/2016-366 z 20. decembra 2016 vystavený neľahkej dileme, t.j. rozhodnúť sa akú časť z pôvodne spoločne uplatnenej sumy vo výške 11.617,87 €, si každý z nich voči žalovanému titulom náhrady nemajetkovej ujmy má uplatniť. Pokiaľ sa žalobcovia, aj vzhľadom na uplynutie času od smrti ich blízkej osoby zhodli na tom, že zo spoločne uplatnenej sumy budú obaja vzhľadom na rovnako pociťovanú intenzitu zásahu do ich osobnostných práv požadovať od žalovaného polovicu uplatnenej sumy, išlo o ich slobodné rozhodnutie, ktoré nasvedčuje úvahe súdu o tom, že vzniknutá ujma a jej závažnosť je u oboch žalobcov porovnateľná. Je však možné, že v prípade odvolania proti tomuto novému rozsudku nedospeje odvolací súd k záveru, že ho treba ako vecne správny potvrdiť, pričom bude chcieť posúdiť vzťah žalobcov a žalovaného odlišne od právneho posúdenia súdu prvej inštancie. Pre tento prípad Okresný súd Pezinok pripomína , že súd prvej inštancie vykonal rozsiahle a dostatočné dokazovanie na to, aby odvolací súd mohol vo veci v zmysle ustanovenia § 390 C.s.p. spor medzi stranami definitívne rozhodnúť sám.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie na Okresnom súde Pezinok do 15 dní odo dňa jeho doručenia.
V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Právne neúčinné je odvolanie podané osobou, ktorá sa práva podať odvolanie vzdala.
Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.